

Arrest

nr. 315 680 van 30 oktober 2024
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. MOSKOFIDIS
Rootenstraat 21 / 18
3600 GENK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 24 april 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 maart 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 28 juni 2024, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 augustus 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. HUENGES WAJER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN *loco* advocaat A. MOSKOFIDIS.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoekster verklaart de Georgische nationaliteit te bezitten.

Op 5 december 2023 dient verzoekster een verzoek om internationale bescherming in.

Op 2 februari 2024 wordt verzoekster gehoord op het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

Op 21 maart 2024 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

U verklaarde de Georgische nationaliteit te bezitten en het orthodox geloof aan te hangen. U bent geboren te Kutaisi en verbleef op verschillende plaatsen in Georgië voor uw vlucht, met name te Dimi, Gegoti, Gora en Rodinouli. U verliet Georgië op 2 december 2023.

U verklaarde dat u politiek geëngageerd was bij de nationale partij en later voor de partij van Burjanadze Nino tussen 2014 en 2018. U stond daarbij in rechtstreeks contact met de bevolking met het doel om hen te overtuigen om te stemmen op desbetreffende partij. U verklaarde dat u van verschillende jobs ontslagen werd na 2018 omwille van uw politieke mening en u ook gediscrimineerd werd omwille van uw voormalig politiek engagement voor een oppositiepartij.

Verder verklaarde u dat u problemen had met uw ex-echtgenoot M.P. die u fysiek belaagde en bedreigde. U belde verschillende malen de politie, maar buiten een eenmalig contactverbod in 2016 trad de politie niet verder op. U slaagde er uiteindelijk in om te scheiden van uw voormalige echtgenoot op 19 september 2022. U verklaarde dat uw voormalige echtgenote u onrechtstreeks bleef bedreigen door uw zoon onder druk te zetten en uw moeder te contacteren. In de zomer van 2023 saboteerde hij de wagen van uw broer waardoor deze in vlammen opging. Zowel uw broer als zijn vriend raakte ernstig gewond.

Voorts verklaarde u dat u in verwachting bent van een tweede kind waarvan de vader genaamd Mu. een moslim van Turkse origine zou zijn. Toen u te weten kwam dat u zwanger was vertelde u dit tegen Mu. die hier slecht op reageerde en eiste dat u de zwangerschap zou stopzetten. U ging daar niet op in waardoor Mu. u bleef opbellen en dreigden u te ontvoeren met het doel u naar een dokter te brengen die een abortus zou uitvoeren.

Ter staving van uw verzoek legde u de volgende documenten neer: Uw identiteitskaart, uw diploma's, een nieuwsartikel betreffende een moord op een vrouw nabij uw woonplaats. Foto's van de verwondingen van uw zoon, een medisch verslag betreffende dit incident, een schoolverslag betreffende dit incident, de brief van een schooltransfer van uw zoon, de brieven van uw tewerkstellingen, een werkcontract van de watermaatschappij, een verweerschrift van het ministerie van onderwijs, foto's van een directeur van een school waar u werkte, documentatie betreffende uw echtscheiding, documentatie betreffende het partnergeweld gepleegd door uw exman, foto's van de verwondingen van uw broer en zijn uitgebrande voertuig.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratieve dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u op het moment van het persoonlijk onderhoud ettelijke maanden zwanger was. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal. Zo werd u bij aanvang van uw onderhoud een glas water aangeboden en werd u gewezen op het feit dat u zelf een extra pauze mocht vragen indien u daar nood aan zou hebben (CGVS p. 1). Er werd verder ook specifiek gepeild naar hoe u zich voelde waarop u verklaarde u zich goed voelde (CGVS p. 3). Er werd u verder ook gewezen op het feit dat indien u enige problemen ondervond tijdens het onderhoud omwille van uw zwangerschap u daar ook zeker melding over kon maken (CGVS p. 3). In dit verband dient opgemerkt te worden dat zich geen specifieke problemen of moeilijkheden voordeden tijdens het verloop van het persoonlijk onderhoud op het CGVS. Op geen enkel moment bleek dat uw toestand u verhinderde om uw verhaal op een adequate wijze te kunnen vertellen. Bijgevolg kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kon voldoen aan uw verplichtingen.

*Betreffende uw politieke activiteiten en de problemen die u hieruit zou hebben ondervonden in Georgië stelt het CGVS vast dat uit de informatie waarover het beschikt (zie **COI Focus Georgië – Algemene situatie** van 16 januari 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_georgie_algemene_situatie_20230116.pdf), blijkt dat Georgië een meerpartijenstelsel heeft en verkiezingen er doorgaans competitief verlopen, niettemin zowel tijdens de verkiezingscampagne als tijdens de verkiezingen onregelmatigheden voorkomen. In de praktijk bekleedt sinds de jaren 2000 slechts één partij een machtspositie. Actueel is de macht geconcentreerd bij Georgian Dream. Sinds het aantreden van de Georgian Dream-coalitie in 2012 raakte de Georgische samenleving ook sterk gepolariseerd.*

Hoewel het recht op vrijheid van vergadering en van betoging doorgaans worden gerespecteerd en de ordediensten betogingen vaak succesvol faciliteren, is er in periodes van verhoogde maatschappelijke en/of politieke spanning occasioneel sprake van het gebruik van disproportioneel geweld door de ordediensten in het kader van betogingen. Tijdens betogingen arresteert de politie ook regelmatig betogers omwille van administratieve overtredingen. Dit kan gepaard gaan met geweld. Marteling en onmenselijke of vernederende behandeling door leden van de ordehandhaving vormen volgens de Public Defender de voorbije jaren echter niet langer een structureel probleem in Georgië. Arrestanten kunnen na arrestatie veroordeeld worden tot een administratieve boete of detentie. Deze administratieve sancties hebben een bekoelend effect op activisten en zijn bedoeld om het protest stil te leggen, maar leiden gewoonlijk niet tot systematische persoonsgerichte vervolging. Vertegenwoordigers van de media, oppositiefiguren en vooraanstaande activisten worden in bepaalde situaties wel doelbewust gearresteerd tijdens betogingen. Vreedzame betogingen worden daarnaast soms verstoord door tegenbetogingen van agressieve groepen, wat kan uitmonden in onderlinge schermutselingen met fysiek geweld.

In verkiezingsperiodes kan de regering(spartij) druk uitoefenen op personen die politiek belangrijk zijn, hoofdzakelijk kandidaten voor oppositiepartijen, mensen die invloed hebben of actieve leden van

gemeenteraden. Kiezers kunnen tijdens de verkiezingsperiode benaderd worden om te stemmen op de regerende partij. Deze intimidatiepogingen betreffen voornamelijk psychologische druk en zetten zich niet voort na afloop van de verkiezingen. Overheidsmedewerkers die stemmen ronselen voor de oppositie of hun voorkeur voor de oppositie publiekelijk uiten, riskeren hun job te verliezen. Fysiek geweld, strafrechtelijke vervolging en arrestaties zijn echter eerder uitzonderlijk. Doorgaans zijn er geen gevolgen indien de betrokkene niet ingaat op de eis om zijn politieke activiteiten op te geven of te stemmen op de regerende partij.

Actueel is er geen sprake van veralgemeende vervolging van laaggeplaatste opposanten/critici van het huidige regime. Dit neemt niet weg dat geïsoleerde incidenten kunnen plaatsvinden. Hooggeplaatste opposanten/ critici staan wel bloot aan politiek gemotiveerde gerechtelijke vervolging waarbij fundamentele rechten worden geschonden. Dergelijke zaken worden doorgaans echter gemonitord door de Public Defender en door lokale en internationale organisaties, zodat redelijkerwijze verwacht kan worden dat er voldoende bewijzen voorhanden zijn om deze tekortkomingen te staven.

In hoeverre opposanten/critici van het huidige regime omwille van hun politieke overtuigingen en/of activiteiten blootstaan aan (pogingen tot) druk en intimidatie, gerechtelijke vervolging en/of geweld vanwege de autoriteiten en/of derden en in hoeverre deze, desgevallend, beschouwd kunnen worden als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, dient dan ook individueel beoordeeld te worden. U slaagt er echter niet in aan te tonen dat er in uw concreet geval sprake is van vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, noch met overredende verklaringen, noch aan de hand van bewijsvoerende stukken.

U verklaarde zo dat u al sinds 2013 leerkracht was en stopte met uw politieke activiteiten in 2018 hetgeen een zeer ruime tijd voor uw vertrek was (CGVS p. 5). Voorts merkt het CGVS op dat u voornamelijk actief was in de politiek partij Democratic Movement-United Georgia van Nino Burjanadze (CGVS p. 5). Deze partij heeft echter al jarenlang geen zetels in het Georgische parlement en weet bijgevolg ook niet dusdanig veel druk te zetten op de regerende overheid. Voorts werd er u gevraagd wat uw politiek engagement exact inhield waarop u verklaarde dat uw taak voornamelijk was om mensen te spreken en hen te overtuigen om te stemmen op uw partij (CGVS p. 5-6). Bijgevolg is het opmerkelijk dat u omwille van uw voormalige deelname aan een niche politiek partij, waarbij u ook geen dermate hoge functie bekleedde politieke vervolging zou kennen.

Betreffende de door u beweerde vervolgingsfeiten omwille van uw politieke activiteiten dient te gesteld te worden dat deze weinig zwaarwichtig zijn en u überhaupt geen link weet hard te maken met uw politiek profiel.

U haalde aan dat u gedwongen werd om ontslag te nemen van uw school in Bagdadi aangezien u zich kandidaat wou stellen voor directeur van de desbetreffende school te worden (CGVS p. 7). U verklaarde dat ze dit deden door ermee te dreigen uw persoonlijke portfolio te beschadigen met de toevoeging van documenten of het inbrengen van spellingsfouten (CGVS p. 7). Echter haalde u ook aan dat u samen met ettelijke andere personen die tewerkgesteld waren in het onderwijssysteem het Georgisch ministerie van onderwijs aanklaagden omwille van wanpraktijken die gebeurden bij de aanstelling van schooldirecteurs (CGVS p. 8-9). U legde hiervoor een verweernota neer van het ministerie van onderwijs. Er werd u bijgevolg gevraagd wat de uitkomst was van deze rechtszaak waarop u verklaarde dat deze nog niet was afgerond (CGVS p. 8-9). Aangezien u en andere personen die tewerkgesteld waren in het onderwijssysteem de mogelijkheid hadden om het ministerie van onderwijs hiervoor aan te klagen, en volgens u er ook nog geen oordeel is geveld, is het onmogelijk om te concluderen dat u in de onmogelijkheid wordt gesteld door de Georgische instellingen en rechtbanken om deze wanpraktijken aan te kaarten, noch te stellen dat u onrecht werd aangedaan wegens uw politieke opinie.

Verder verklaarde u dat u tussen 15 september 2021 en 14 september 2023 werkte in een school in Salkupo te Kalguti (CGVS p. 9). Indien uw politieke activiteiten en opinie u dermate zouden verhinderen om uw gekozen beroep uit te oefenen is het frappant dat u er desalniettemin in slaagde om gedurende twee jaar te werken op eenzelfde school. Dit doet dan ook twijfels opkomen over uw geloofwaardigheid.

Voorts verklaarde u dat u tijdens de zomervakantie in 2023 werkte bij de watermaatschappij (CGVS p. 21-22). U zou hen hebben verteld dat u politieke vervolging vreesde in het schoolsysteem omwille van uw politieke overtuiging waarop de baas van de watermaatschappij u verzekerde dat dit geen probleem zou zijn. U werd aangenomen en werkte daar zonder enige problemen gedurende twee weken (CGVS p. 22). Hierna zou uw werkgever zijn beginnen vragen te stellen over uw politieke activiteiten en met wie u in contact stond. Aangezien u weigerde ontving u geen loon van hem. U schakelde uw advocaat in die aandrang op de uitbetaling van uw loon (CGVS p. 22). Aangezien u opnieuw zich in de mogelijkheid bevindt om uw onrecht aan te klagen is het onmogelijk om te zeggen dat de Georgische staat onwillig zou zijn om u te helpen, laat staan dat ze u dermate zouden vervolgen omwille van uw voormalige politieke activiteiten.

U legde nog ettelijke documenten neer ter staving van uw verklaringen betreffende uw beweerde politieke vervolging. Maar het CGVS stelt vast dat hieruit nergens af te leiden valt dat u ontslagen werd omwille van uw politieke activiteiten. Bijgevolg weten deze documenten ook geen dermate zwaar bewijs te leveren betreffende uw politieke vervolging.

Al deze redenen samengenomen stelt het CGVS vast dat u er niet in bent geslaagd aannemelijk te maken dat u het slachtoffer werd van politiek vervolging in Georgië of enige actuele vrees heeft in dat verband.

Betreffende de problemen die u ervaarde met uw ex-echtgenoot stelt het CGVS vast dat uw verklaringen hierover gerelativeerd moeten worden.

U verklaarde zo dat uw voormalige echtgenoot gewelddadig zou zijn geweest naar u toe en u gedurende jarenlang lastigviel (CGVS p. 12-14). Voorts verklaarde u dat hij ook een contactverbod opgelegd kreeg in 2016, maar dit niet werd nageleefd omdat uw ex-man veel familieverbanten had bij de politie (CGVS p. 14-15). Er dient echter te worden gewezen op het feit dat uw situatie vandaag de dag anders is dan toen u het slachtoffer werd van huiselijk geweld, gezien u op 19 september 2022 scheidde van uw echtgenoot (CGVS p. 9-10,). Dat betekent dat P. uw ex-man is en enige agressie of problemen van zijn kant naar u toe geen incidenten van huiselijk geweld meer zijn, maar incidenten tussen twee ex-partners.

Er mag van u verwacht worden aan te tonen dat wanneer u in Georgië opnieuw problemen zou kennen met uw ex man en u vindt dat u nood heeft aan bescherming, u niet zou kunnen rekenen op bescherming van de Georgische autoriteiten. U maakt echter niet aannemelijk dat u niet kan rekenen op bescherming van uw nationale autoriteiten indien nodig.

U verklaarde zo dat uw ex u bedreigde na de scheiding en de wagen van uw broer saboteerde die op 1 augustus 2023 in brand vloog waardoor uw broer ernstig gewond raakte (CGVS p. 11). Er werd u gevraagd of er een politieonderzoek gebeurde naar dat incident waarop u verklaarde van wel, maar het nog wachten was op resultaten (CGVS p. 12). Bijgevolg stelt het CGVS vast dat zelfs indien uw ex betrokken was bij dit incident, de politie moedwillig lijkt te zijn om op te treden en u bijgevolg wel zou kunnen rekenen op bescherming van de desbetreffende autoriteiten in Georgië.

Het CGVS beklemtoont dan ook dat uit de COI waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie **COI Focus Georgië – Algemene situatie** van 16 januari 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_georgie_algemene_situatie_20230116.pdf), blijkt dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken. Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden, heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden alsook tot de Public Defender, die bevoegd is om (beschuldigingen van) mensenrechtenschendingen en discriminatie te onderzoeken. Door middel van Legal Aid Service voorziet de overheid in gratis juridisch advies voor elke Georgische burger. Kwetsbare personen kunnen tevens beroep doen op deze dienst voor gratis rechtsbijstand en vertegenwoordiging voor de rechtbank. Daarnaast is er een breed scala aan ngo's, waaronder GYLA, Human Rights Center en Rights Georgia, die de situatie op vlak van mensenrechten nauw opvolgen en tot wie de burger zich eveneens kan richten voor bijstand. Het rechtssysteem in Georgië is in transitie. Sinds de politieke omwenteling in de herfst van 2012 is heel wat vooruitgang geboekt op het vlak van het bieden van effectieve bescherming. Verschillende structurele initiatieven zijn reeds genomen en hebben in de praktijk gezorgd voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. Niettemin er de laatste jaren sprake is van een stagnatie of zelfs achteruitgang op bepaalde vlakken, kan in het algemeen nog steeds gesteld worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, behoudens specifieke, individuele situaties waarin door middel van concrete elementen aangetoond kan worden dat dergelijke bescherming niet voorhanden is. Uit de beschikbare COI blijkt dat een dergelijk gebrek aan bescherming voornamelijk voorkomt in highprofilezaken, waarbij hooggeplaatste opposanten van het huidige regime of hooggeplaatste figuren uit het vorige regime gerechtelijk vervolgd worden. Dergelijke zaken worden doorgaans gemonitord door de Public Defender en door lokale en internationale organisaties, zodat redelijkerwijze verwacht kan worden dat er voldoende bewijzen voorhanden zijn om deze tekortkomingen te staven.

Er kan bijgevolg verwacht worden dat u aantoont dat u bescherming gezocht heeft, maar deze niet gekregen heeft. U slaagde hier echter niet in.

Betreffende de bedreigingen die u zou hebben gekregen van Mu., de man van wie u momenteel in verwachting bent, stelt het CGVS vast dat u er niet in bent geslaagd om aan te tonen dat u niet zou kunnen rekenen op bescherming.

U verklaarde zo dat u en Mu. seksuele contacten onderhielden, maar toen u hem vertelde dat u zwanger was eiste hij dat u de zwangerschap zou beëindigen (CGVS p. 18-19). U wou daar niet op ingaan waarop Mu. ermee begon te dreigen dat hij u zou ontvoeren en meenemen naar een dokter die een abortus zou uitvoeren (CGVS p. 19). Er werd u bijgevolg gevraagd of u naar de politie ging betreffende deze bedreigingen waarop u verklaarde van niet, maar u uw advocaat hier wel over inlichtte (CGVS p. 20). Hij vertelde u dat opnames van zijn dreigtelefoontjes niet zouden aanvaard worden door de rechtbank, maar zijn bedreigingen ook niet dermate ernstig waren aangezien een dokter geen gedwongen abortus zou mogen uitvoeren (CGVS p. 20). Verder verklaarde hij ook dat hij Mu. zou kunnen laten erkennen als vader zodat hij ook aansprakelijk zou worden gehouden voor het onderhoud van uw kind (CGVS p. 20). Bijgevolg stelt het CGVS opnieuw vast dat u klaarblijkelijk wel kan rekenen op bescherming en bijstand van de overheidsinstellingen.

De documenten die u neerlegde weten bovenstaande appreciatie niet te wijzigen. Uw identiteitskaart geeft bewijs betreffende uw identiteit, maar deze wordt door het CGVS niet in vraag gesteld. Uw diploma's tonen aan dat u hoger onderwijs heeft gevolgd, maar dit wordt ook niet in vraag gesteld. Het nieuwsartikel van de moord op een vrouw nabij waar u woonde staat los van uw eigen problemen. De foto's van de verwonding van uw zoon, het medische verslag en het schoolverslag tonen aan dat hij waarschijnlijk in een gevecht is beland met zijn klasgenoten zoals u aanhaalde, maar dit toont in het beste geval aan dat kinderen van gescheiden ouders soms een slechtere behandeling kunnen ervaren in de Georgische samenleving. Dit is

echter niet voldoende zwaarwichtig om de grens van vervolging te behalen. De documenten betreffende de schooltransfer van uw zoon tonen louter aan dat hij van school is veranderd. De foto's van de verwondingen van uw broer en het uitgebrande voertuig tonen aan dat hij mogelijks betrokken raakte in het door u vermelde incident. Maar dit weet geen bewijs te leveren over uw verklaringen dat uw ex-man deze auto had gesaboteerd, noch dat de politie niet moedwillig zou zijn om hem te vervolgen indien dit het geval is. De foto's van de directeur van uw voormalige school weet geen bewijs te leveren dat u politieke vervolging zou kennen, noch dat u ontslagen zou zijn van uw school wegens uw politieke opinie. De brieven van uw tewerkstellingen en uw werkcontract van de watermaatschappij tonen enkel aan dat u gewerkt heeft in Georgië, maar biedt geen zicht op de achterliggende redenen waarom u daar niet meer zou werken. Het verweerschrift van het ministerie van onderwijs toont aan dat u waarschijnlijk betrokken bent in een klacht tegen het desbetreffende ministerie. Echter kan dit geen bewijs geven van enige discriminatie of politieke vervolging die u zou hebben ervaren aangezien deze rechtszaak nog niet is beëindigd. De documentatie betreffende het partnergeweld van uw ex-man tonen aan dat uw man u geweld aanrichtte, maar toont ook aan dat de overheidsinstellingen wel moedwillig waren om hiertegen op te treden en ook te bevestigen dat u slachtoffer werd van huiselijk geweld. Het certificaat van politiek participatie van uw vader toont louter aan dat hij ooit politiek geëngageerd was, maar dit weet ook niet aan te tonen dat u het slachtoffer werd van politieke vervolging.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.
(...)"

2. Over de rechtspleging

Verweerder heeft middels zijn nota met opmerkingen de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) verzocht om onderhavige zaak te behandelen via een louter schriftelijke procedure.

Artikel 39/73-2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), ingevoegd bij de wet van 30 juli 2021 en in werking getreden op 10 december 2021, voorziet dat de louter schriftelijke procedure voortaan ook kan op verzoek van één van de partijen. Dit artikel luidt als volgt:

"§ 1.

Elke partij kan de Raad verzoeken om gebruik te maken van een louter schriftelijke procedure in, naar gelang van het geval, het verzoekschrift, de nota met opmerkingen, de kennisgeving dat zij geen syntheseseminarie wenst neer te leggen of de syntheseseminarie.

Bij toepassing van het eerste lid vermeldt het opschrift van het procedurestuk ook "verzoek tot behandeling via een louter schriftelijke procedure".

§ 2.

De griffie stelt de tegenpartij onverwijld op de hoogte van het verzoek tot behandeling via een louter schriftelijke procedure op het zelfde ogenblik dat zij, al naar gelang het geval, een kopie overmaakt van het verzoekschrift, van de nota met opmerkingen, van de kennisgeving dat de verzoekende partij geen syntheseseminarie zal neerleggen of van de syntheseseminarie. Indien de tegenpartij binnen de vijftien dagen na de verzending door de griffie geen bezwaar maakt tegen het verzoek tot behandeling via een louter schriftelijke procedure, wordt zij geacht hiermee in te stemmen. In dat geval onderzoekt de kamervoorzitter of de door hem aangewezen rechter het beroep bij voorrang en doet hij uitspraak op grond van het administratieve dossier en de procedurestukken, tenzij hij het nodig acht de mondelinge opmerkingen van de partijen te horen, in welk geval artikel 39/74 wordt toegepast.

§ 3.

Wanneer de kamervoorzitter of de door hem aangewezen rechter instemt met het verzoek tot het gebruik van een louter schriftelijke procedure, stelt hij de partijen hiervan in kennis en stelt hij, bij beschikking, de datum vast waarop de debatten worden gesloten. Deze datum ligt minstens acht dagen na de datum van verzending van de beschikking. Partijen kunnen tot op de dag van het sluiten van de debatten een pleitnota indienen.

Indien er een pleitnota wordt ingediend, brengt de griffie deze onverwijld ter kennis aan de tegenpartij. In dit geval wordt het arrest niet eerder gewezen dan acht dagen na de sluiting van de debatten."

Verzoekster heeft de Raad echter op 11 juni 2024 per aangetekend schrijven gemeld zich te verzetten tegen de behandeling van haar dossier via een louter schriftelijke procedure.

Gelet op het bezwaar van verzoekster wordt dan ook geen toepassing gemaakt van de procedure voorzien in artikel 39/73-2 van de Vreemdelingenwet.

3. Het verzoekschrift

3.1. In wat zich aandient als een enig middel beroept verzoekster zich op de schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 62 van de Vreemdelingenwet, van de materiële motiveringsplicht, van het zorgvuldigheidsbeginsel, van het redelijkheidsbeginsel en van artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, alsook op een manifeste appreciatiefout.

3.2. Verzoekster betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat haar vluchtrelaas wel degelijk geloofwaardig is.

Verzoekster vraagt in hoofdorde om haar als vluchteling te erkennen, minstens haar de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en in ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor verder onderzoek.

4. De nota met opmerkingen

De Raad ontvangt vanwege verweerder een nota met opmerkingen, overeenkomstig artikel 39/72, § 1 van de Vreemdelingenwet, waarin hij het gelijk van zijn beslissing herhaalt en repliceert op het verzoekschrift.

5. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoekers om internationale bescherming daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om *“een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie”* te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc*-onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria, zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

6. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast en samenwerkingsplicht wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unie-rechtelijke bepalingen moeten worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die is beperkt tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald. De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke

bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast moeten deze instanties ervoor zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming.

Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

7. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid de beslissing heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De Raad stelt vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen gelezen worden zodat verzoekster er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover zij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en in artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet, voldaan (RvS 5 februari 2007, nr. 167.477; RvS 31 oktober 2006, nr. 164.298; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.358; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.357; RvS 21 september 2005, nr. 149.149; RvS 21 september 2005, nr. 149.148). Verzoekster maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering haar niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit het verzoekschrift dat verzoekster de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt (RvS 21 maart 2007, nr. 169.217). Het middel kan in zoverre niet worden aangenomen.

8. Over de procedurele noden in de zin van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet

8.1. Artikel 48/9, § 1 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: *“De vreemdeling die een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend overeenkomstig artikel 50, § 3, eerste lid, heeft de mogelijkheid om op omstandige en precieze wijze in een vragenlijst, die hij beantwoordt vóór de in artikel 51/10 bedoelde*

verklaring, de elementen aan te brengen waaruit zijn bijzondere procedurele noden blijken, teneinde aanspraak te kunnen maken op de rechten en te kunnen voldoen aan de verplichtingen voorzien in dit hoofdstuk.”

8.2. In de bestreden beslissing wordt gemotiveerd dat: “Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratieve dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u op het moment van het persoonlijk onderhoud ettelijke maanden zwanger was. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal. Zo werd u bij aanvang van uw onderhoud een glas water aangeboden en werd u gewezen op het feit dat u zelf een extra pauze mocht vragen indien u daar nood aan zou hebben (CGVS p. 1). Er werd verder ook specifiek gepeild naar hoe u zich voelde waarop u verklaarde u zich goed voelde (CGVS p. 3). Er werd u verder ook gewezen op het feit dat indien u enige problemen ondervond tijdens het onderhoud omwille van uw zwangerschap u daar ook zeker melding over kon maken (CGVS p. 3). In dit verband dient opgemerkt te worden dat zich geen specifieke problemen of moeilijkheden voordeden tijdens het verloop van het persoonlijk onderhoud op het CGVS. Op geen enkel moment bleek dat uw toestand u verhinderde om uw verhaal op een adequate wijze te kunnen vertellen. Bijgevolg kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kon voldoen aan uw verplichtingen.”

Deze motieven worden door verzoekster op geen enkele wijze betwist.

Gelet op voorgaande heeft de commissaris-generaal terecht geoordeeld dat er mag worden van uitgegaan dat verzoeksters rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat zij kan voldoen aan haar verplichtingen.

9. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

9.1. Verzoekster verklaart Georgië te zijn ontvlucht wegens discriminatie omwille van haar politieke overtuiging en bedreigingen vanwege haar ex-echtgenoot en haar voormalige partner van Turkse origine. Voor de samenvatting van verzoeksters vluchtmotieven verwijst de Raad naar het feitenrelaas in de bestreden beslissing, waarvan de uiteenzetting door verzoekster niet wordt betwist.

9.2. Na lezing van het rechtsplegingsdossier besluit de Raad dat verzoekster niet aannemelijk heeft gemaakt dat zij haar land van herkomst is ontvlucht of dat zij er niet zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. Er kan inderdaad niet worden aangenomen dat verzoekster nood heeft aan internationale bescherming. In de bestreden beslissing motiveert de commissaris-generaal op goede gronden als volgt:

“Betreffende uw politieke activiteiten en de problemen die u hieruit zou hebben ondervonden in Georgië stelt het CGVS vast dat uit de informatie waarover het beschikt (zie **COI Focus Georgië – Algemene situatie** van 16 januari 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_georgie_algemene_situatie_20230116.pdf), blijkt dat Georgië een meerpartijensysteem heeft en verkiezingen er doorgaans competitief verlopen, niettemin zowel tijdens de verkiezingscampagne als tijdens de verkiezingen onregelmatigheden voorkomen. In de praktijk bekleedt sinds de jaren 2000 slechts één partij een machtspositie. Actueel is de macht geconcentreerd bij Georgian Dream. Sinds het aantreden van de Georgian Dream-coalitie in 2012 raakte de Georgische samenleving ook sterk gepolariseerd.

Hoewel het recht op vrijheid van vergadering en van betoging doorgaans worden gerespecteerd en de ordediensten betogingen vaak succesvol faciliteren, is er in periodes van verhoogde maatschappelijke en/of politieke spanning occasioneel sprake van het gebruik van disproportioneel geweld door de ordediensten in het kader van betogingen. Tijdens betogingen arresteert de politie ook regelmatig betogers omwille van administratieve overtredingen. Dit kan gepaard gaan met geweld. Marteling en onmenselijke of vernederende behandeling door leden van de ordehandhaving vormen volgens de Public Defender de voorbije jaren echter niet langer een structureel probleem in Georgië. Arrestanten kunnen na arrestatie veroordeeld worden tot een administratieve boete of detentie. Deze administratieve sancties hebben een bekoelend effect op activisten en zijn bedoeld om het protest stil te leggen, maar leiden gewoonlijk niet tot systematische persoonsgerichte vervolging. Vertegenwoordigers van de media, oppositiefiguren en vooraanstaande activisten worden in bepaalde situaties wel doelbewust gearresteerd tijdens betogingen. Vreedzame betogingen worden daarnaast soms verstoord door tegenbetogingen van agressieve groepen, wat kan uitmonden in onderlinge schermutselingen met fysiek geweld.

In verkiezingsperiodes kan de regering(spartij) druk uitoefenen op personen die politiek belangrijk zijn, hoofdzakelijk kandidaten voor oppositiepartijen, mensen die invloed hebben of actieve leden van gemeenteraden. Kiezers kunnen tijdens de verkiezingsperiode benaderd worden om te stemmen op de regerende partij. Deze intimidatiepogingen betreffen voornamelijk psychologische druk en zetten zich niet voort na afloop van de verkiezingen. Overheidsmedewerkers die stemmen ronselen voor de oppositie of hun

voorkeur voor de oppositie publiekelijk uiten, riskeren hun job te verliezen. Fysiek geweld, strafrechtelijke vervolging en arrestaties zijn echter eerder uitzonderlijk. Doorgaans zijn er geen gevolgen indien de betrokkene niet ingaat op de eis om zijn politieke activiteiten op te geven of te stemmen op de regerende partij.

Actueel is er geen sprake van veralgemeende vervolging van laaggeplaatste opposanten/critici van het huidige regime. Dit neemt niet weg dat geïsoleerde incidenten kunnen plaatsvinden. Hooggeplaatste opposanten/ critici staan wel bloot aan politiek gemotiveerde gerechtelijke vervolging waarbij fundamentele rechten worden geschonden. Dergelijke zaken worden doorgaans echter gemonitord door de Public Defender en door lokale en internationale organisaties, zodat redelijkerwijze verwacht kan worden dat er voldoende bewijzen voorhanden zijn om deze tekortkomingen te staven.

In hoeverre opposanten/critici van het huidige regime omwille van hun politieke overtuigingen en/of activiteiten blootstaan aan (pogingen tot) druk en intimidatie, gerechtelijke vervolging en/of geweld vanwege de autoriteiten en/of derden en in hoeverre deze, desgevallend, beschouwd kunnen worden als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, dient dan ook individueel beoordeeld te worden. U slaagt er echter niet in aan te tonen dat er in uw concreet geval sprake is van vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, noch met overredende verklaringen, noch aan de hand van bewijsvoerende stukken.

U verklaarde zo dat u al sinds 2013 leerkracht was en stopte met uw politieke activiteiten in 2018 hetgeen een zeer ruime tijd voor uw vertrek was (CGVS p. 5). Voorts merkt het CGVS op dat u voornamelijk actief was in de politiek partij Democratic Movement-United Georgia van Nino Burjanadze (CGVS p. 5). Deze partij heeft echter al jarenlang geen zetels in het Georgische parlement en weet bijgevolg ook niet dusdanig veel druk te zetten op de regerende overheid. Voorts werd er u gevraagd wat uw politiek engagement exact inhield waarop u verklaarde dat uw taak voornamelijk was om mensen te spreken en hen te overtuigen om te stemmen op uw partij (CGVS p. 5-6). Bijgevolg is het opmerkelijk dat u omwille van uw voormalige deelname aan een niche politiek partij, waarbij u ook geen dermate hoge functie bekleedde politieke vervolging zou kennen.

Betreffende de door u beweerde vervolgingsfeiten omwille van uw politieke activiteiten dient te gesteld te worden dat deze weinig zwaarwichtig zijn en u überhaupt geen link weet hard te maken met uw politiek profiel.

U haalde aan dat u gedwongen werd om ontslag te nemen van uw school in Bagdadi aangezien u zich kandidaat wou stellen voor directeur van de desbetreffende school te worden (CGVS p. 7). U verklaarde dat ze dit deden door ermee te dreigen uw persoonlijke portfolio te beschadigen met de toevoeging van documenten of het inbrengen van spellingsfouten (CGVS p. 7). Echter haalde u ook aan dat u samen met ettelijke andere personen die tewerkgesteld waren in het onderwijssysteem het Georgisch ministerie van onderwijs aanklaagden omwille van wanpraktijken die gebeurden bij de aanstelling van schooldirecteurs (CGVS p. 8-9). U legde hiervoor een verweernota neer van het ministerie van onderwijs. Er werd u bijgevolg gevraagd wat de uitkomst was van deze rechtszaak waarop u verklaarde dat deze nog niet was afgerond (CGVS p. 8-9). Aangezien u en andere personen die tewerkgesteld waren in het onderwijssysteem de mogelijkheid hadden om het ministerie van onderwijs hiervoor aan te klagen, en volgens u er ook nog geen oordeel is geveld, is het onmogelijk om te concluderen dat u in de onmogelijkheid wordt gesteld door de Georgische instellingen en rechtbanken om deze wanpraktijken aan te kaarten, noch te stellen dat u onrecht werd aangedaan wegens uw politieke opinie.

Verder verklaarde u dat u tussen 15 september 2021 en 14 september 2023 werkte in een school in Salkupo te Kalguti (CGVS p. 9). Indien uw politieke activiteiten en opinie u dermate zouden verhinderen om uw gekozen beroep uit te oefenen is het frappant dat u er desalniettemin in slaagde om gedurende twee jaar te werken op eenzelfde school. Dit doet dan ook twijfels opkomen over uw geloofwaardigheid.

Voorts verklaarde u dat u tijdens de zomervakantie in 2023 werkte bij de watermaatschappij (CGVS p. 21-22). U zou hen hebben verteld dat u politieke vervolging vreesde in het schoolsysteem omwille van uw politieke overtuiging waarop de baas van de watermaatschappij u verzekerde dat dit geen probleem zou zijn. U werd aangenomen en werkte daar zonder enige problemen gedurende twee weken (CGVS p. 22). Hierna zou uw werkgever zijn beginnen vragen te stellen over uw politieke activiteiten en met wie u in contact stond. Aangezien u weigerde ontving u geen loon van hem. U schakelde uw advocaat in die aandrang op de uitbetaling van uw loon (CGVS p. 22). Aangezien u opnieuw zich in de mogelijkheid bevindt om uw onrecht aan te klagen is het onmogelijk om te zeggen dat de Georgische staat onwillig zou zijn om u te helpen, laat staan dat ze u dermate zouden vervolgen omwille van uw voormalige politieke activiteiten.

U legde nog ettelijke documenten neer ter staving van uw verklaringen betreffende uw beweerde politieke vervolging. Maar het CGVS stelt vast dat hieruit nergens af te leiden valt dat u ontslagen werd omwille van uw politieke activiteiten. Bijgevolg weten deze documenten ook geen dermate zwaar bewijs te leveren betreffende uw politieke vervolging.

Al deze redenen samengenomen stelt het CGVS vast dat u er niet in bent geslaagd aannemelijk te maken dat u het slachtoffer werd van politiek vervolging in Georgië of enige actuele vrees heeft in dat verband.

Betreffende de problemen die u ervaarde met uw ex-echtgenoot stelt het CGVS vast dat uw verklaringen hierover gerelativeerd moeten worden.

U verklaarde zo dat uw voormalige echtgenoot gewelddadig zou zijn geweest naar u toe en u gedurende jarenlang lastigviel (CGVS p. 12-14). Voorts verklaarde u dat hij ook een contactverbod opgelegd kreeg in

2016, maar dit niet werd nageleefd omdat uw ex-man veel familieverbanten had bij de politie (CGVS p. 14-15). Er dient echter te worden gewezen op het feit dat uw situatie vandaag de dag anders is dan toen u het slachtoffer werd van huiselijk geweld, gezien u op 19 september 2022 scheidde van uw echtgenoot (CGVS p. 9-10,). Dat betekent dat P. uw ex-man is en enige agressie of problemen van zijn kant naar u toe geen incidenten van huiselijk geweld meer zijn, maar incidenten tussen twee ex-partners.

Er mag van u verwacht worden aan te tonen dat wanneer u in Georgië opnieuw problemen zou kennen met uw ex-man en u vindt dat u nood heeft aan bescherming, u niet zou kunnen rekenen op bescherming van de Georgische autoriteiten. U maakt echter niet aannemelijk dat u niet kan rekenen op bescherming van uw nationale autoriteiten indien nodig.

U verklaarde zo dat uw ex u bedreigde na de scheiding en de wagen van uw broer saboteerde die op 1 augustus 2023 in brand vloog waardoor uw broer ernstig gewond raakte (CGVS p. 11). Er werd u gevraagd of er een politieonderzoek gebeurde naar dat incident waarop u verklaarde van wel, maar het nog wachten was op resultaten (CGVS p. 12). Bijgevolg stelt het CGVS vast dat zelfs indien uw ex betrokken was bij dit incident, de politie moedwillig lijkt te zijn om op te treden en u bijgevolg wel zou kunnen rekenen op bescherming van de desbetreffende autoriteiten in Georgië.

Het CGVS beklemtoont dan ook dat uit de COI waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie **COI Focus Georgië – Algemene situatie** van 16 januari 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_georgie_algemene_situatie_20230116.pdf), blijkt dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken. Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden, heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden alsook tot de Public Defender, die bevoegd is om (beschuldigingen van) mensenrechtenschendingen en discriminatie te onderzoeken. Door middel van Legal Aid Service voorziet de overheid in gratis juridisch advies voor elke Georgische burger. Kwetsbare personen kunnen tevens beroep doen op deze dienst voor gratis rechtsbijstand en vertegenwoordiging voor de rechtbank. Daarnaast is er een breed scala aan ngo's, waaronder GYLA, Human Rights Center en Rights Georgia, die de situatie op vlak van mensenrechten nauw opvolgen en tot wie de burger zich eveneens kan richten voor bijstand. Het rechtssysteem in Georgië is in transitie. Sinds de politieke omwenteling in de herfst van 2012 is heel wat vooruitgang geboekt op het vlak van het bieden van effectieve bescherming. Verschillende structurele initiatieven zijn reeds genomen en hebben in de praktijk gezorgd voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. Niettemin er de laatste jaren sprake is van een stagnatie of zelfs achteruitgang op bepaalde vlakken, kan in het algemeen nog steeds gesteld worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, behoudens specifieke, individuele situaties waarin door middel van concrete elementen aangetoond kan worden dat dergelijke bescherming niet voorhanden is. Uit de beschikbare COI blijkt dat een dergelijk gebrek aan bescherming voornamelijk voorkomt in highprofilezaken, waarbij hooggeplaatste opposanten van het huidige regime of hooggeplaatste figuren uit het vorige regime gerechtelijk vervolgd worden. Dergelijke zaken worden doorgaans gemonitord door de Public Defender en door lokale en internationale organisaties, zodat redelijkerwijze verwacht kan worden dat er voldoende bewijzen voorhanden zijn om deze tekortkomingen te staven.

Er kan bijgevolg verwacht worden dat u aantoonde dat u bescherming gezocht heeft, maar deze niet gekregen heeft. U slaagde hier echter niet in.

Betreffende de bedreigingen die u zou hebben gekregen van Mu., de man van wie u momenteel in verwachting bent, stelt het CGVS vast dat u er niet in bent geslaagd om aan te tonen dat u niet zou kunnen rekenen op bescherming.

U verklaarde zo dat u en Mu. seksuele contacten onderhielden, maar toen u hem vertelde dat u zwanger was eiste hij dat u de zwangerschap zou beëindigen (CGVS p. 18-19). U wou daar niet op ingaan waarop Mu. ermee begon te dreigen dat hij u zou ontvoeren en meenemen naar een dokter die een abortus zou uitvoeren (CGVS p. 19). Er werd u bijgevolg gevraagd of u naar de politie ging betreffende deze bedreigingen waarop u verklaarde van niet, maar u uw advocaat hier wel over inlichtte (CGVS p. 20). Hij vertelde u dat opnames van zijn dreigtelefoontjes niet zouden aanvaard worden door de rechtbank, maar zijn bedreigingen ook niet dermate ernstig waren aangezien een dokter geen gedwongen abortus zou mogen uitvoeren (CGVS p. 20). Verder verklaarde hij ook dat hij Mu. zou kunnen laten erkennen als vader zodat hij ook aansprakelijk zou worden gehouden voor het onderhoud van uw kind (CGVS p. 20). Bijgevolg stelt het CGVS opnieuw vast dat u klaarblijkelijk wel kan rekenen op bescherming en bijstand van de overheidsinstellingen.

De documenten die u neerlegde weten bovenstaande appreciatie niet te wijzigen. Uw identiteitskaart geeft bewijs betreffende uw identiteit, maar deze wordt door het CGVS niet in vraag gesteld. Uw diploma's tonen aan dat u hoger onderwijs heeft gevolgd, maar dit wordt ook niet in vraag gesteld. Het nieuwsartikel van de moord op een vrouw nabij waar u woonde staat los van uw eigen problemen. De foto's van de verwonding van uw zoon, het medische verslag en het schoolverslag tonen aan dat hij waarschijnlijk in een gevecht is beland met zijn klasgenoten zoals u aanhaalde, maar dit toont in het beste geval aan dat kinderen van gescheiden ouders soms een slechtere behandeling kunnen ervaren in de Georgische samenleving. Dit is echter niet voldoende zwaarwichtig om de grens van vervolging te behalen. De documenten betreffende de schooltransfer van uw zoon tonen louter aan dat hij van school is veranderd. De foto's van de verwondingen van uw broer en het uitgebrande voertuig tonen aan dat hij mogelijks betrokken raakte in het door u vermelde incident. Maar dit weet geen bewijs te leveren over uw verklaringen dat uw ex-man deze auto had

gesaboteerd, noch dat de politie niet moedwillig zou zijn om hem te vervolgen indien dit het geval is. De foto's van de directeur van uw voormalige school weet geen bewijs te leveren dat u politieke vervolging zou kennen, noch dat u ontslagen zou zijn van uw school wegens uw politieke opinie. De brieven van uw tewerkstellingen en uw werkcontract van de watermaatschappij tonen enkel aan dat u gewerkt heeft in Georgië, maar biedt geen zicht op de achterliggende redenen waarom u daar niet meer zou werken. Het verweerschrift van het ministerie van onderwijs toont aan dat u waarschijnlijk betrokken bent in een klacht tegen het desbetreffende ministerie. Echter kan dit geen bewijs geven van enige discriminatie of politieke vervolging die u zou hebben ervaren aangezien deze rechtszaak nog niet is beëindigd. De documentatie betreffende het partnergeweld van uw ex-man tonen aan dat uw man u geweld aanrichtte, maar toont ook aan dat de overheidsinstellingen wel moedwillig waren om hiertegen op te treden en ook te bevestigen dat u slachtoffer werd van huiselijk geweld. Het certificaat van politiek participatie van uw vader toont louter aan dat hij ooit politiek geëngageerd was, maar dit weet ook niet aan te tonen dat u het slachtoffer werd van politieke vervolging.”

In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. Het komt aan verzoekster toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe zij echter geheel in gebreke blijft.

De Raad stelt vast dat verzoekster er in onderhavig verzoekschrift niet in slaagt om voormelde motieven uit de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen. In wezen blijft zij slechts steken in het louter volharden in haar ongeloofwaardig bevonden vluchtmotieven, het minimaliseren en vergoelijken van de in de bestreden beslissing vastgestelde onaannemelijkheden, het herhalen van eerder afgelegde verklaringen en het bekritisieren en tegenspreken van bepaalde gevolgtrekkingen door de commissaris-generaal, zonder concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusie in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Dergelijk verweer is niet dienstig en vermag niet de pertinente motieven van de bestreden beslissing, zoals hoger weergegeven, te ontkrachten.

Met betrekking tot verzoeksters politiek activisme, stelt de Raad vast dat de commissaris-generaal in zijn nota met opmerkingen terecht stelt als volgt:

*“Betreffende de politieke activiteiten en de problemen die verzoekende partij hierdoor zou hebben ondervonden in Georgië voegt verwerende partij aan onderhavige nota met opmerkingen een update toe van de reeds aan de bestreden beslissing toegevoegde informatie, zijnde de **COI Focus Georgië – Algemene situatie** van 11 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_georgie_algemene_situatie_20231211.pdf). Deze informatie bevestigt dat er actueel nog steeds geen sprake is van veralgemeende vervolging van laaggeplaatste opposanten/critici van het huidige regime. Dit neemt niet weg dat geïsoleerde incidenten kunnen plaatsvinden. Hooggeplaatste opposanten/critici staan wel bloot aan politiek gemotiveerde gerechtelijke vervolging waarbij fundamentele rechten worden geschonden. Dergelijke zaken worden doorgaans echter gemonitord door de Public Defender en door lokale en internationale organisaties, zodat redelijkerwijze verwacht kan worden dat er voldoende bewijzen voorhanden zijn om deze tekortkomingen te staven. In hoeverre opposanten/critici van het huidige regime omwille van hun politieke overtuigingen en/of activiteiten blootstaan aan (pogingen tot) druk en intimidatie, gerechtelijke vervolging en/of geweld vanwege de autoriteiten en/of derden en in hoeverre deze, desgevallend, beschouwd kunnen worden als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, dient dan ook individueel beoordeeld te worden. Verzoekende partij slaagt er echter niet in aan te tonen dat er in haar concreet geval sprake is van vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, noch met overredende verklaringen, noch aan de hand van bewijsvoerende stukken. Verwerende partij volhardt dienaangaande in de motivering van de bestreden beslissing en stelt vast dat verzoekende partij zich grotendeels beperkt tot het citeren uit de notities van het persoonlijk onderhoud waarmee zij echter geen afbreuk doet aan de vaststellingen in de bestreden beslissing. Waar verzoekende partij in haar verzoekschrift benadrukt dat zij ook actief was op sociale media waarbij zij haar politieke mening uitte tegen de huidige machthebbers in Georgië stelt verwerende partij vooreerst vast dat zij deze bewering niet staft met enige stukken zodat het niet meer is dan een loutere bewering. Bovendien maakt verzoekende partij ook geenszins aannemelijk dat zij hierdoor, mede in rekening gebracht haar beperkt politieke activiteiten in het verleden, in het vizier is gekomen van de huidige machthebbers in Georgië of om deze redenen vervolging dient te vrezen bij terugkeer nu uit de toegevoegde landeninformatie geenszins kan blijken dat er in Georgië sprake zou zijn van veralgemeende vervolging (gerechtelijke of andere) van laaggeplaatste opposanten/critici van het huidige regime.”*

Verzoekster brengt geen enkel objectief stuk bij dat op deze analyse een ander licht zou kunnen werpen en ook het verweer in het verzoekschrift beperkt zich dienaangaande tot blote beweringen dat verzoekster omwille van haar politiek activisme wel degelijk werd gevisieerd. Aldus wordt deze analyse door de Raad overgenomen en tot de zijne gemaakt.

De Raad stelt vast dat verzoekster in haar verzoekschrift veelal niet verder komt dan het herhalen van en volharden in haar vluchtrelaas en de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal tegen te spreken. Zo stelt zij dat zij wel degelijk werd gediscrimineerd omwille van haar politieke overtuiging en dat deze discriminatie wel zwaarwichtig genoeg was om van een vrees voor vervolging te kunnen spreken. Zij laat evenwel na concreet toe te lichten waarom de door haar aangehaalde discriminatie, die zich beperkt tot druk die op haar zou zijn gelegd om ontslag te nemen als leerkracht en het niet-uitbetalen van haar loon nadat zij twee weken voor een watermaatschappij werkte, volgens haar dermate ernstig zou zijn dat er in haar hoofde sprake zou zijn van een gegronde vrees voor vervolging. Te dezen wijst de Raad erop dat, om te oordelen of er sprake is van een vervolging in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, alle omstandigheden in rekening moeten worden gebracht. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden, moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. De *in casu* ingeroepen discriminatie is onvoldoende zwaarwichtig om gelijkgesteld te worden met een vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin, zoals in de bestreden beslissing op pertinente en omstandige wijze wordt gemotiveerd (zie *supra*).

Waar verzoekster betoogt dat geen of te weinig rekening zou zijn gehouden “*met de concrete omstandigheden en feitelijkheid ter plaatse, noch met de persoonlijkheid van verzoekster*”, laat zij na concreet te duiden met welke concrete omstandigheden, welke feitelijkheid en welke elementen van haar persoonlijkheid volgens haar geen of te weinig rekening zou zijn gehouden. Evenmin brengt verzoekster enig objectief stuk bij waaruit zou kunnen blijken dat de door de commissaris-generaal gehanteerde informatie (zie weblinks opgenomen in de bestreden beslissing en in verweerders nota met opmerkingen) onjuist, onvolledig en/of achterhaald zou zijn. Ook waar zij stelt dat haar problemen “*ten onrechte [worden] geringschat*”, laat zij na concreet te duiden waarom dit volgens haar het geval zou zijn. Voorts blijkt uit voormelde motivering uit de bestreden beslissing, in tegenstelling tot de bewering in het verzoekschrift dat deze motivering “*te algemeen en theoretisch*” zou zijn, dat wel degelijk rekening werd gehouden met de verklaringen die verzoekster heeft afgelegd en de persoonlijke problemen die zij heeft aangehaald. Zowel in de bestreden beslissing als in de nota met opmerkingen wordt terecht opgemerkt dat er in Georgië geen sprake is van een veralgemeende vervolging van personen die de oppositie aanhangen en dat het aan de verzoeker om internationale bescherming zelf toekomt om dergelijke vervolging *in concreto* aan te tonen, waar verzoekster echter in gebreke blijft, zoals in de bestreden beslissing op omstandige en pertinente wijze wordt gemotiveerd.

Waar verzoekster stelt ervan overtuigd te zijn dat zij in het kader van de rechtszaken die zij lopende heeft niet zal kunnen rekenen op een eerlijk proces en geen schijn van kans zal maken om haar gelijk te krijgen, dient vastgesteld dat in de bestreden beslissing terecht wordt gewezen op de beschikbare informatie (zie weblinks opgenomen in de bestreden beslissing en verweerders nota met opmerkingen) waaruit blijkt dat er in Georgië sprake is van een performant rechtssysteem (zie *supra*). Verzoekster brengt zelf geen enkel objectief stuk bij waaruit zou kunnen blijken dat de door de commissaris-generaal gehanteerde informatie onjuist, onvolledig en/of achterhaald zou zijn en blijft slechts steken in het opwerpen van blote beweringen en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal. Waar verzoekster wijst op haar activiteiten op sociale media, dient vastgesteld dat zij geen enkel begin van bewijs bijbrengt van deze activiteiten en dat zij evenmin concreet aantoonst dat zij omwille hiervan zou worden gevisieerd door de Georgische autoriteiten, laat staan dat deze autoriteiten hiervan op de hoogte zouden zijn.

Inzake het geweld en de bedreigingen vanwege haar ex-echtgenoot en haar voormalige partner Mu. herhaalt verzoekster haar verklaringen dienaangaande en betoogt zij dat zij niet kan rekenen op de bescherming van de Georgische autoriteiten tegen dit geweld en deze bedreigingen. In zijn nota met opmerkingen stelt de commissaris-generaal evenwel terecht als volgt:

“Waar verzoekende partij benadrukt dat zij lange tijd het slachtoffer is geweest van huiselijk geweld en haar ex-man haar ook na haar echtscheiding bleef belagen, repliceert verwerende partij vooreerst dat het louter volharden in eerder afgelegde verklaringen niet van aard is om afbreuk te doen aan de vaststellingen in de bestreden beslissing. Verwerende partij wil er daarenboven nog op wijzen dat uit voornoemde algemeen beschikbare informatie niet blijkt dat de Georgische autoriteiten in het algemeen onwillig of onmachtig zijn om bescherming te verlenen aan slachtoffers van huiselijk geweld. Uit voornoemde COI van 11 december 2023 blijkt dat er sinds de ondertekening van het Verdrag van Istanbul in 2014 en de goedkeuring ervan in 2017 meerdere wijzigingen werden doorgevoerd van de Georgische strafwet en verschillende actieplannen werden gelanceerd om geweld tegen vrouwen en huiselijk geweld te bestrijden en slachtoffers te beschermen. Daarnaast werd in 2018 binnen het Georgische ministerie van Binnenlandse Zaken het Human Rights Protection and Investigation Quality Monitoring Department opgericht. Dit departement is verantwoordelijk voor het monitoren van onderzoek naar onder meer huiselijk geweld en geweld tegen vrouwen (inclusief

seksueel geweld) en ziet erop toe dat het onderzoek in dergelijke zaken efficiënt verloopt en er een tijdige reactie is. Dit departement organiseert tevens opleidingen en vaardigt richtlijnen uit voor politieagenten, onderzoekers en procureurs om beter te reageren op situaties van huiselijk en gendergerelateerd geweld.

De Strafwet beschouwt huiselijk geweld, zowel fysiek geweld als systematisch psychologisch geweld, als een afzonderlijk misdrijf en bevat tal van verzwarende omstandigheden waardoor daders van huiselijk geweld strenger bestraft kunnen worden. De Georgische wet inzake geweld tegen vrouwen en huiselijk geweld voorziet tijdelijke beschermingsmaatregelen voor slachtoffers van huiselijk geweld in de vorm van opvang voor slachtoffers en een contactverbod en elektronisch toezicht voor daders. Een inbreuk op een contactverbod wordt sinds 2018 vanaf de eerste overtreding gezien als een misdrijf.

In samenwerking met ngo's heeft de regering een noodlijn die 24 uur op 24 uur operatief is. Er bestaat ook een telefoonapplicatie via dewelke slachtoffers van huiselijk of andere vormen van geweld via een tekstbericht de hulpdiensten kunnen verwittigen. Sinds 2018 is er een vragenlijst voor politieagenten om het risico in geval van huiselijk geweld beter te kunnen inschatten, al wordt deze niet altijd even zorgvuldig ingevuld en is de verdere afhandeling vaak ineffectief. Enkele grote politiekantoren hebben ook advocaten ter beschikking die zijn opgeleid om slachtoffers (overlevenden) en getuigen van huiselijk geweld bij te staan tijdens de gerechtelijke procedure. Nog sinds 2018 zijn gespecialiseerde openbare aanklagers en onderzoekers verantwoordelijk om dergelijke zaken te behandelen.

Zowel de overheid als ngo's beheren opvangthuizen met een beperkt aantal plaatsen voor vrouwen en hun minderjarige kinderen in vijf van de tien regio's in Georgië. Vrouwen en ook mannen kunnen hier terecht op voorwaarde dat ze aangifte hebben gedaan van het geweld waarvan ze slachtoffer werden. Over het algemeen zijn zij die gebruik hebben gemaakt van vluchthuizen hierover tevreden. De ondersteuning en begeleiding van slachtoffers van huiselijk geweld na het verlaten van een vluchthuis blijven evenwel een pijnpunt, net als de coördinatie tussen de verschillende actoren die slachtoffers van huiselijk geweld en geweld tegen vrouwen detecteren, opvolgen of begeleiden.

Steeds meer mensen dienen een klacht in wanneer zij het slachtoffer zijn van huiselijk geweld, mede dankzij het verhoogde aantal beschermingsmaatregelen voor slachtoffers en de toegenomen bekendheid rond wettelijke oplossingen voor situaties van huiselijk geweld. De reactie van de ordediensten op situaties van huiselijk geweld is eveneens aanzienlijk verbeterd, al blijft daadwerkelijke bescherming van slachtoffers tegen secundaire victimisatie en herhaaldelijk geweld problematisch net als de informatieverlening en ongevoeligheid van de betrokken overheidsactoren en de selectieve aanpak wanneer invloedrijke personen de geweldplegers zijn. Ook wat betreft de behandeling van zaken van seksueel geweld is er nog heel wat ruimte voor verbetering. Tot slot vinden slachtoffers van geweld die extra kwetsbaar zijn, bijvoorbeeld etnische minderheden, laaggeschoolden en vrouwen op het platteland, ondanks informatiecampagnes van de overheid vaak nog steeds niet de weg naar dienstverlening en beschermingsmechanismen.

Hoewel de reactie van de Georgische autoriteiten ten aanzien van slachtoffers van huiselijk geweld zeker nog bepaalde tekortkomingen vertoont, blijkt uit de beschikbare informatie bijgevolg niet dat de Georgische autoriteiten in het algemeen onwillig of onmachtig zijn om bescherming te verlenen aan slachtoffers van huiselijk geweld. Er kan dan ook redelijkerwijze van verzoekende partij verwacht worden dat zij aantoont dat bescherming in haar persoonlijke geval niet beschikbaar was/is. Verzoekende partij slaagt hier echter niet in. In tegendeel uit de door haar voorgelegde stukken, zijnde de documentatie betreffende het partnergeweld van haar ex-man, blijkt dat verzoekende partij slachtoffer was van geweld door haar toenmalige man, maar deze stukken tonen eveneens aan dat de overheidsinstellingen wel moedwillig waren om hiertegen op te treden. Zo kreeg haar man in 2016 onder meer een contactverbod opgelegd. In dit verband wordt er in de bestreden beslissing voorts nog op gewezen dat verzoekende partij op 19 september 2022 gescheiden is. Ook met betrekking tot de bedreigingen van Mu., de vader van haar ongeboren kind, wordt er in de bestreden beslissing op gewezen dat verzoekende partij er niet in slaagde aan te tonen dat zij niet zou kunnen rekenen op bescherming. Integendeel blijkt uit haar verklaringen echter dat zij dienaangaande klaarblijkelijk wel kan rekenen op bescherming en bijstand van de overheidsinstellingen (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS (hierna: NPO CGVS), p. 18-20). Bijgevolg maakt verzoekende partij niet aannemelijk dat zij, bij een terugkeer naar Georgië, in geval van (nieuwe) problemen met haar ex-man of Mu. niet zou kunnen rekenen op bescherming van haar nationale autoriteiten."

In haar verzoekschrift voert verzoekster geen enkel objectief stuk aan waaruit zou kunnen blijken dat de door de commissaris-generaal gehanteerde informatie (zie weblink opgenomen in verweerders nota met opmerkingen) onjuist, onvolledig en/of achterhaald zou zijn en/of dat voormelde analyse uit verweerders nota met opmerkingen niet correct zou zijn. Zij beperkt zich tot enkele blote beweringen dat zij niet op de bescherming van de Georgische autoriteiten kan rekenen. Dergelijk verweer is echter geenszins ernstig. Aldus wordt voormelde analyse door de Raad overgenomen en tot de zijne gemaakt.

Waar verzoekster aanvoert dat zij een alleenstaande moeder is die omwille van haar relatie met een moslimman, van wie zij zwanger geraakte, werd verstoten door haar familie en haar kerkgemeenschap, dient vastgesteld dat uit de door verzoekster geciteerde passage uit de notities van het persoonlijk onderhoud (verzoekschrift, p. 10) enkel blijkt dat zij geen zuivering kon krijgen bij de biecht, dat haar echtscheiding niet werd aanvaard door de kerk en dat zij haar niet zouden helpen na de geboorte van haar kind omdat zij niet

weten welk geloof dit kind zal aanhangen. In zijn nota met opmerkingen wijst de commissaris-generaal er bovendien terecht op dat verzoekster verklaarde nog contact te hebben met haar familie: *“Waar verzoekende partij in haar verzoekschrift stelt dat zij een alleenstaande moeder is en niet kan terugvallen op een familiaal netwerk daar zij verstoten werd door haar familie (en kerkgemeenschap), blijkt uit haar verklaringen dat zij nog regelmatig contact heeft met haar broer die haar vermogen in Georgië beheert (zie NPO CGVS, p. 4).”*

Gezien het geheel van wat voorafgaat, slaagt verzoekster er niet in de voormelde motieven uit de bestreden beslissing *in concreto* te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden, daar zij door verzoekster niet op dienstige wijze worden weerlegd, in hun geheel door de Raad overgenomen en tot de zijne gemaakt.

9.3. Het geheel aan documenten en verklaringen in acht genomen en gezien in hun onderlinge samenhang, acht de Raad het vluchtrelaas van verzoekster en haar vrees voor vervolging niet geloofwaardig.

9.4. Het voorgaande volstaat om te besluiten dat niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

9.5. Wanneer zoals *in casu* geen geloof kan worden gehecht aan het naar voor gebracht vluchtrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A, (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1981, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

10. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

10.1. Juridisch kader

Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 1 De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.

§ 2 Ernstige schade bestaat uit:

- a) doodstraf of executie; of,*
- b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of,*
- c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.”*

Uit dit artikel volgt dat verzoekster, opdat zij de subsidiaire beschermingsstatus kan genieten, bij terugkeer naar het land van herkomst een *“reëel risico”* loopt. Het begrip *“reëel risico”* wijst op de mate van waarschijnlijkheid dat een persoon zal worden blootgesteld aan ernstige schade. Het risico moet echt zijn, dit wil zeggen realistisch en niet hypothetisch. Paragraaf twee van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet verduidelijkt wat moet worden verstaan onder het begrip *“ernstige schade”* door drie onderscheiden situaties te voorzien.

10.2. Met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet, kan worden volstaan met de vaststelling dat verzoekster geen elementen aanreikt waaruit kan blijken dat zij op deze grond nood zou hebben aan subsidiaire bescherming.

10.3. In zoverre verzoekster zich met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet, beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij geconcludeerd wordt dat zij haar voorgehouden vervolgingsfeiten niet aannemelijk heeft gemaakt.

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoekster geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat zij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, of een reëel risico op een ernstige bedreiging van het leven of de persoon. Verzoekster maakte immers doorheen haar opeenvolgende verklaringen geen gewag van andere persoonlijke problemen die zij de laatste jaren in Georgië zou hebben gekend.

10.4. Wat betreft de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat er geen elementen voorhanden zijn waaruit blijkt dat er in Georgië actueel sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict, zodat er ten aanzien van verzoekster geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij louter door haar aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

10.5. Gelet op het voormelde, toont verzoekster niet aan dat er in haar geval zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar Georgië een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c) van de Vreemdelingenwet.

11. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

12. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoekster niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig oktober tweeduizend vierentwintig door:

S. HUENGES WAJER, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERKIMPEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

S. HUENGES WAJER